

השוכר את הפועלים פרק שביעי בבא מציעא

מסורת
הש"ס

קר א ב מ"י ט"ז מהל'
מכירות ה"ה כ' פנח
ע"ש פט טו"ש ח"ט
סי"א ט"ף י' י"א

מבוא
א (מקרא)
ב (מקרא)
ג (מקרא)
ד (מקרא)
ה (מקרא)
ו (מקרא)
ז (מקרא)
ח (מקרא)
ט (מקרא)
י (מקרא)

קיא ב מ"י פ"ג מהל'
מכירות ה"ה ד' פנח
ע"ש פט טו"ש ח"ט
א' ט"ף ד'

קד ב מ"י ט"ז מהל'
טו"ש ט"ף י"א
קמא ג מ"י ט"ז מהל'
טו"ש ט"ף י"א

קכז ב מ"י ט"ז מהל'
טו"ש ט"ף י"א
קכח ב מ"י ט"ז מהל'
טו"ש ט"ף י"א

מבוא
גיליון הש"ס
גמ' והדר שקיל דמינן.
ע"ש ב"ק ד' נח
ט"א חוס' ד"ה אי' ג'
במשנה מלוי סו"ב.
ט"י לקמן ד' ק"ז ט"א
מס' ד"ה ט"ב:

ובא זכר וטרף. בשעת משלחת זכרים ור' יהודה היא דאמר זכר אחד לזכר: **אי** הכי אמרי פטור תחילתו בפשיעה וסופו בזונם הוא. ואית' לאביי גמי דמוקי לה בעירכא דעייילי איכשי מי ניתא והא מ"מ אש היה יכול להגיל חייב אלמא תחילתו בפשיעה הוא וי"ל דלא חשיב ליה פשיעה אלא גניבה ואזכרה ויש ללמוד מכאן תחילתו דכעין גניבה ואזכרה וסופו בזונם דפטור ומהא דאמר רב בהמפקיד (לשיל ד' נ' וט"ז) חפ"י שומר שר שמסר לשומר חנם פטור לפי שמסר לבן דעת אין ראהו לאפילו וסופו בזונם חייב אפילו הכי פטור דאין לו לומר שודאי שומר חנם לא ישמור מגניבה ואזכרה רק מפשיעה והוא ליה תחילתו ככעין גניבה ואזכרה אלא כסא כן דעת רביל לשמור הרבה אפילו מדברים שאיני חייב ומהא אפילו מסרו לשומר חנם ופטריה מפשיעה פטור דלא חשיב תחילתו בפשיעה כהכי: **איבעי** לך לעבורי חלה חלא: נראה דלא חשיב לה פשיעה מהאי טעמא אלא כעין גניבה ואזכרה ומחייב מטעמא דאדעתא ה"כ יחייב לך אגרא דהיכור נטירותא ויתירא כרב סדאורכיה בר רב הונא דמתייב ליה הכא ואש"י שפיר דקאמר בסמוך כבר נותנו קמחי שרט לפטור מדרכה דאש לא כן אמרי נותנו דמילתא דפשיעה הוא שכן חייבים דאפילו שומר חנם חייב וכבר רב פהא דהכא כרנא דפרק הכונם (ב"ק ד' נח) דאמר משום דאיבעי לך לעבורי חלה חלא פשיעה היא ולא כרב כהנא דאמר הסס דהוי פשיעה גבי נפלה לגינה: **אמר** רבה הסס גברי דפרמוסקי הוו. אפילו גרים רבא אחי שפיר אש"י דרבא מוקי בהגול קמח (ט"ז ד' קד) מילתא דרב הונא בר אבין שקדים וכשבע אכל היכא דלא נשבע אפילו שומר חנם עושה עמו דין ואש"י נשבע הלא לדברי השואל משיב וליה לא כבירא ליה: **דאי** רמח קמח הוה [אחו] מלגין ליה. והשתא אפילו לא הוה הגבגב הוא חייב כיון דפשע ולא נקט גמרא הוה הגבגב אלא משום התלמידים שהיו סבורים דמשום דהוה הגבגב חייבים: **סיגפה** ומתא חינו זכוס. תימיה דפשיטא דפשיעה גמורה הוא וי"ל דקמ"ל דאפילו יש לתלות ולומר שמתא גס כשציל דבר אחר אפילו הכי חייב דלא היה לו לסגפה: אימא

הא נטר כדנמרי אינשי אמר ליה אביי אלא מעתה על למתא בעידנא דעייילי אינשי הכי נמי דפטור? אמר ליה אין, נגמא פורתא בעידנא דנגו אינשי הכי נמי דפטור: **א"ל** אין איתגבית אלן הם אוסמין ששומר שבו פמור עליהן כנגן וְחַפְלָה שְׂבָא וְחִקְהֶם וְאֵת הַנְּעוּרִים הַבְּרִיָּה דְפִי חֶרֶב: **אמר** ליה היתם כחונני מתא איתגבית עד דמתי שומר שבו חייב לשמור: **עד כדי** הייתה ביום אבלני חורב וקרמ בלילה: **אמר** ליה היתם נמי כחונני מתא, אצל ליה אמר יעקב אבינו חון מתא דיהוה: **אמר** ליה ללבן נמרי לך נטירותא ויתירא כחונני מתא איתגבית: **דודעה** שהיה דודעה והניח עורו ובא לעיר: **בא** זכר וטרף, ובא ארי ודרס, אין *אומדים אילו היה שם היה מציל אלא אומדין אותו אם יכול להציל חייב ואם לאו פטור מאי לאו דעל בעידנא דעייילי אינשי: **דעל** בעידנא דלא עייילי אינשי, **א** חב אמאי פמור תחילתו בפשיעה וסופו בזונם חייב חשיב קל אריה ועל **א** חבני אומדין אותו, מאי הוה ליה למעבר? **דעל** לו לקדם ברועים ובמקלות, **א** חבני מאי אריא שומר שבו, *אפ"י שומר חנם נמטרהא מר הוא דאמר שומר חנם שהיה לו לקדם ברועים ובמקלות ולא קידם חייב: **שומר** חנם בתנן ושומר שבו בשכר ועד כמה? **עד כדי** דמינו, והיכן מצינו בשומר שבו שחייב באונסין? **ד** הדר שקיל דמיה ומבעל הבית, **א** חב רב פפא לאביי, אי הכי מאי אדני ליה מילה? נפקא מינה לכושרא דחיותא **א** חבני למתא ויתירא: **רב** חסדא ורבה בר רב הונא **לא** כבירא דרו הא חרב, **דאמר** ליה רבי לך אגרא לנטורי לי נטירותא ויתירא: **רב** אדא סבולאה? הוי קא מעבר חיותא אגמלא דגוש, דחפה חדא לחברתה ושדיתה במיא, אתא לקמיה דרב פפא, **חייביה**, **אמר** ליה מאי הוה לי למעבר? **א"ל** *אבעי לך לעבורי חלה חלא, חדא **א"ל** ידעת ביה כבר אחתיך דמצי למעבר חדא חדא: **א"ל** כבר צווחו קמאי דקמך, ולא איכא דאשנה בהו: **א** חב אפקיד כיתנא ב' דנאי, **א"ל** שבו שמטיה מיניה, לסוף הוה הגבגב, אתא לקמיה דרב **נחמן**, **חייביה**, לימא פליגא דרב הונא בר אבין *דשלח **רב** הונא בר אבין

הא נטר כדנמרי אינשי. ואין (ב) אזכרה חלא זכוס: **במוצי** פמל. שומרי העיר כליל שכל סמך אכשי העיר עליהם לשמור גופם וממונם, הנבדלו דלוי צנו נטירותא ויתירא: **ארי** ודרס. ארי דרבו לדרום הבהמה במקום שמולאה, ודרך זכר לשורפה חיה ולהוליכה תורה אור במקום שהוא בטוח ושם הורגה: **מאי** לאו זכר? חפ"ה חייב: חפ"ה אמאי פטור. כי אין יכול להגיל: **תחילתו** כוס בפשיעה. גבי כל מוזיקין קמנים וקלים דהוא יכול להגיל שהרי תיזוס וכל לו, וסופו נמי נהי דמוקי החיס בה עליון [לשם] היה שם לא היה יכול להגיל והי"ל אונם מיהו תחילתו בפשיעה הוא דחייב, דהכי פסקין הלכתא בהמפקיד (לשיל ד' נ' וט"ז): **ישמע** קול ארי ופל. מאימיתו שמוטס הוא: **שומר** חנם יש לו לקדם חנם. ולא לשכור אנשים ושומר שבו יש עליו לשכור: **עד כדי** דמינס. של בהמות: **וספין** מלינו. דקא רמיא עליה לשכור אנשים משלו: **לפונא** דפונא. כוסר הבהמות שמכיר בהן כבר ולמדות דבייתו: **לפונא** ויתירא. שלא יעטר לחזור אחר הבהמות לקנות: **לא** כבירא לכו פה דרב. דאמר לעיל דמתי נטר כדנמרי אינשי הוא חידך *חלוס ופלחו: **לפני** יבני לך וכו'. ונהי דלאו פשיעה הוא, וזנא נמי לא הוי והי"ל כאזכרה: **אגמלא** דגוש. נטר של גוש: **כבר** אחתיך. כלומר כן עמך ואומתך: **שבו**. שם הגבגב לכסמי מוזיין היה: **חייביה**. לשלם הויאל והורג הגבגב ולא יפסיד כלום. עלוי. מעברו אחר הגבגב עד שיוליח מירו: **עושה** עמו דין. פטרונו והיינו פליגי דהת' כוונת שומר חנם כזה ופשיעה ברב נחמן לשלמו: **דפרמוסקא**. אכשי השלטון הוי שם: **מתני** בשעת משלחת זכרים: שמיה רעה משולחת בגזירות המלך קופלת היא על אדם אחד: **הלסטס**. גרסי' וחד לכסטס קאמר: **הסדרלס**. פטוי"ס בלע"ז: **סינפס**. טינה דרשב או העמידה בקין בתמה ובמורה צניעה לנפולת פשע (במדר ב) מתרגם 'לנפול פשע': **עלה** לראשי לוקין. ואוקימנא כפ' המפקיד (לשיל ד' נ' וט"ז) תקפתו ועלתה ללוקין הריס חדין וגבוהין: **גב'** ה"י מסר נפש. הלסטס ע"מ כן בה או ליהרג או להרוג ויקח מומן אצל הרועה אין לו למסור נפשו על כך: **לשכמיס** רועה. לגבגב קודם שנטל הימנו כלום וגיממו ומירפו: **אמר** לו גבגב פריא. מוסרת, ויתגל (שמות ט"ז) מתרגמי' וסרי, ובתש' הגאונים ראיתי כרי"א פשע:

אב אחד אוני אוני, שני זאבים אוני, גבי טבת אוני בשעת משלחת זאבים אף זכר אחד אוני, שני כלבים אינו אוני, ידוע הבללי' אוני משום רבי מאיר: **לרוח** אחת אינו אוני, משתי רוחות אוני, הלסטס הרי זה אוני, *הארי הרוב והנמר והברדלס והנחש הרי אלו אוני, אימתי, בזמן שבאו מאליהן אבל הולכי למקום גהודי חיה ולסטס אינו אוני, מתה כדרכה הרי זה אוני סגפה ומתה אינו אוני, *ועלתה לראשי צוקין ונפלה הרי זה אוני העלה לראשי צוקין ונפלה ומתה אינו אוני: **גב'** והתניא **זכר** אחד אוני: **אמר** רב נחמן בר יצחק הויה בשעת משלחת זאבים ורבי יהודה הוא: **הלסטס** הרי זה אוני: **אמאי**, לוקי נברא להדי נברא? **אמר** רב בלסטס מוזיין, איבעיא להו לסטים מוזיין מהו מ' אמרינן אוקי נברא להדי נברא או דלמא ח' מסר נפשיה והאי לא מסר נפשיה? *מסתברא דהאי מסר נפשיה והאי לא מסר נפשיה אמר ליה אביי לרבה אשכחיה רועה ואמר ליה גבגב סריא בדוכתא פליגא ותיבינן, נפשיה והאי לא מסר נפשיה אמר ליה אביי לרבה אשכחיה רועה ואמר ליה גבגב סריא בדוכתא פליגא ותיבינן,